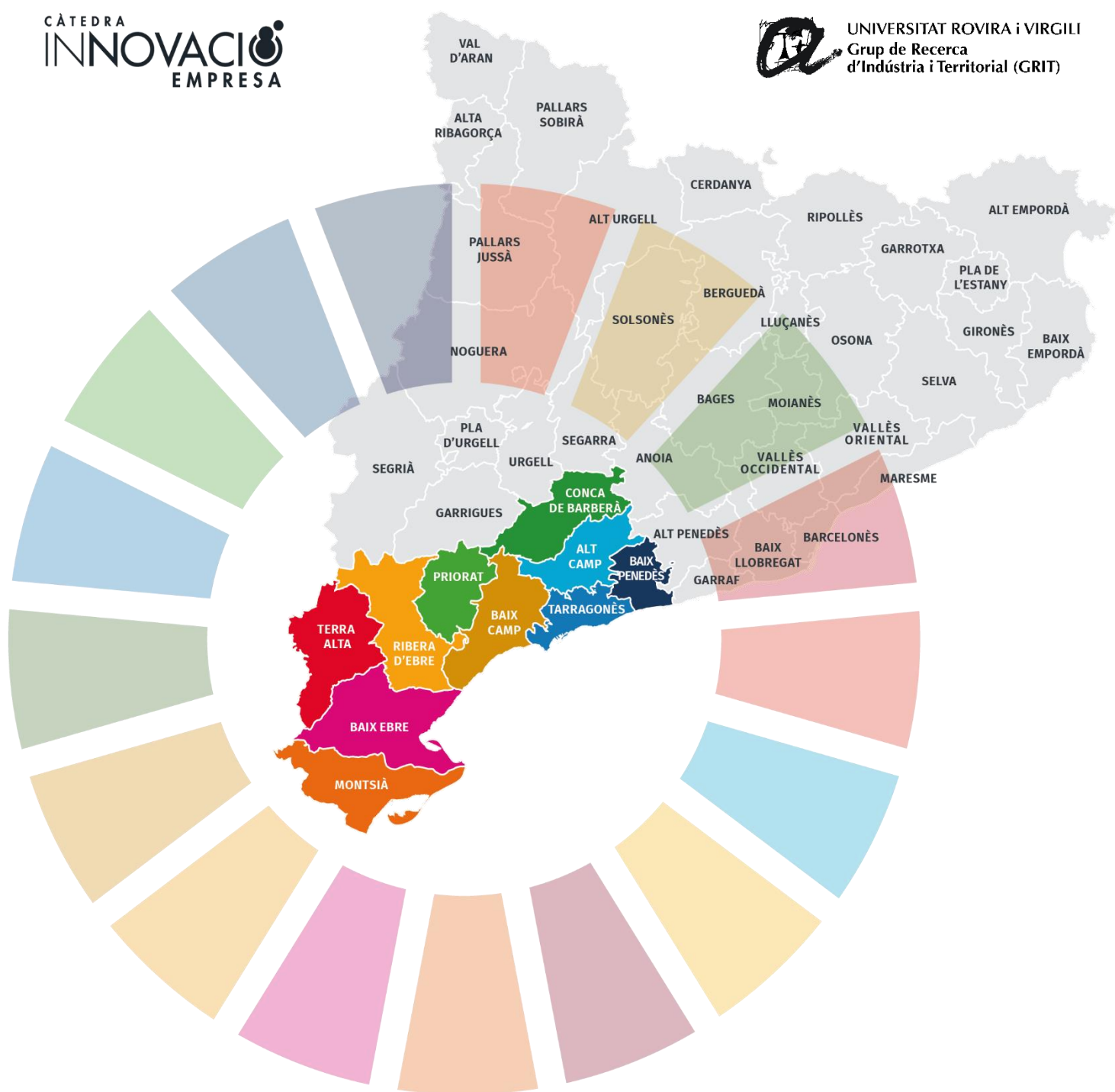

Informe de conjuntura econòmica

Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre

Quart trimestre de 2025

INFORME DE CONJUNTURA ECONÒMICA DEL CAMP DE TARRAGONA I DE LES TERRES DE L'EBRE

Quart trimestre de 2025

Resum executiu	2
1. L'entorn econòmic mundial.....	5
2. L'economia espanyola continua batent rècords	7
3. L'economia catalana planta cara a les adversitats	12
4. L'economia del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre	16

Resum executiu

La fragmentació geopolítica s'ha convertit en el principal factor de risc.

Les perspectives de l'economia global estan fortament condicionades per un entorn geopolític cada vegada més tens, marcat tant per l'escalada aranzelària dels Estats Units, els conflictes armats i tensions pel control de recursos estratègics. L'escenari actual recorda episodis com els anys trenta del segle XX o la crisi del petroli dels setanta, quan el proteccionisme i la manca de coordinació internacional van acabar erosionant el creixement i l'estabilitat macroeconòmica.

Europa avança lentament cap a un escenari més estable. A la Unió Europea el creixement s'ha accelerat lleugerament, tot i que les principals economies continuen avançant a ritmes moderats. La feblesa de la demanda externa, les dificultats de la indústria i les seqüeles de la crisi energètica limiten el seu dinamisme. S'espera per al 2026 un creixement modest però més estable, sostingut sobretot per la despesa pública i una recuperació gradual de la inversió.

Espanya continua sent el principal motor de creixement de la Unió Europea. L'economia espanyola tanca el 2025 amb un creixement proper al 2,9%, clarament superior a la mitjana europea, i amb un nivell de PIB aproximadament un 10% per sobre d'abans de la pandèmia, evidenciant una recuperació especialment intensa. En canvi, les grans economies de la Unió Europea continuen avançant amb dificultats i registres de creixement molt moderats.

Els fons *Next Generation EU* són clau per dinamitzar la inversió privada i accelerar la transformació del teixit productiu. A aquest impuls s'hi afegeix el recent fons Espanya Creix, amb una dotació inicial de 10.500 milions d'euros i capacitat per mobilitzar fins a 120.000 milions mitjançant col·laboració publicoprivada. El fons combina capital públic, deute privat i inversió internacional, i prioritzarà sectors estratègics com l'habitatge, l'energia, la digitalització, la intel·ligència artificial, l'economia circular i les infraestructures.

El valor de les polítiques econòmiques. Les mesures dissenyades i desplegades durant la pandèmia van ser clau per afavorir una recuperació ràpida de l'activitat. L'ús intensiu dels ERTO va permetre preservar l'ocupació i el capital humà, evitant una destrucció irreversible de llocs de treball, mentre que les moratòries fiscals i financeres van alleugerir la pressió sobre la tresoreria d'empreses i llars. Aquestes mesures van

facilitar una reactivació més ràpida i sòlida un cop aixecades les restriccions.

Les palanques de creixement es moderen. El Banc d'Espanya preveu una desacceleració progressiva del creixement econòmic en el període 2025-2027. S'espera que el creixement del PIB es moderi des del 3,5% registrat el 2024 fins al 2,9% el 2025, el 2,2% el 2026 i l'1,9% el 2027. El ritme d'activitat es mantindria sòlid, sostingut principalment pel dinamisme del consum privat i per l'evolució favorable de determinats serveis, especialment els no turístics.

L'economia catalana planta cara a les tensions internacionals. El PIB creix un 0,8% el tercer trimestre de 2025, tres dècimes per damunt del trimestre anterior. Els tres primers trimestres mostren un creixement mitjà del PIB del 2,8% i un augment de l'ocupació del 2,6%. Es preveu que el PIB català creixerà un 2,4% el 2026.

L'economia catalana ha d'afrontar els reptes estructurals. El 2026 no serà un any d'eufòria per a l'economia catalana, sinó de continuïtat. El repte serà millorar la productivitat per reforçar la competitivitat empresarial i avançar cap a un model productiu amb més ocupació estable i de qualitat. La política econòmica catalana serà clau per orientar recursos, afrontar la crisi de l'habitatge i enfortir les bases del creixement a mitjà termini.

Més sectors contribueixen al creixement català. El creixement del 2025 es torna més contingut però també més diversificat. Els serveis perden impuls i la indústria continua feble. En canvi, la construcció es consolida com palanca i l'agricultura registra un fort rebot gràcies a les bones condicions climàtiques.

Els economistes catalans són optimistes respecte al futur. L'enquesta del Col·legi d'Economistes de Catalunya situa el 2025 l'índex de confiança en 5,79 punts, per sobre del conjunt de l'economia espanyola. L'evolució històrica mostra un comportament clarament cíclic, amb fortes caigudes en períodes de crisi i una recuperació ràpida després de la pandèmia. Els darrers anys, la confiança es consolida en nivells elevats i estables, coherents amb una fase d'expansió madura.

El bon ritme de creixement beneficia principalment el sector financer i els ingressos públics. Segons els economistes catalans, el bon ritme d'activitat de l'economia catalana afavoreix sobretot els agents amb més capacitat financera. El sector financer lidera els guanys gràcies a l'augment dels

marges i dels resultats, mentre que l'Estat incrementa la recaptació. En canvi, empresaris i treballadors ocupen una posició secundària.

Les comarques del sud de Catalunya registren un bon dinamisme. A finals de 2025, l'economia del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre manté un creixement sòlid i una ocupació amb màxims històrics. Les perspectives apunten a una desacceleració gradual, alineada amb l'economia catalana, però amb expectatives empresarials encara positives. El consum privat, el turisme i la inversió continuen sent els principals motors, amb un protagonisme clar dels serveis, mentre la indústria avança amb més prudència.

El model territorial mostra signes d'esgotament. El dinamisme del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre no pot estar basat en l'expansió d'ocupació de qualificació mitjana i baixa. El dèficit estructural d'activitats intensives en tecnologia i coneixement respecte a la resta de Catalunya, limita el potencial de creixement a mitjà i llarg termini. Aquesta bretxa reflecteix l'absència d'una política industrial sensible al territori. Un gir decidit en les polítiques públiques és imprescindible per avançar cap a una economia més diversificada i generadora de llocs de treball més ben retribuïts.

Creix l'ocupació, però persisteix la bretxa d'atur. El mercat de treball del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre mostra una evolució clarament positiva entre 2023 i 2025, amb un fort augment de la població activa i de l'ocupació, però una part rellevant de l'ocupació es crea en activitats de baixa qualificació i elevada temporalitat, fet que limita la reducció estructural de l'atur i condiona la qualitat i estabilitat del treball generat. La millora és més moderada que a Catalunya i Espanya, i el diferencial d'atur es manté.

La immigració impulsa l'ocupació sense desplaçar la mà d'obra local. El creixement recent de l'ocupació al Camp de Tarragona i a les Terres de l'Ebre ha estat impulsat sobretot per la població estrangera, sense evidència de substitució de treballadors locals. Al Camp de Tarragona, gairebé la meitat dels nous afiliats són estrangers, amb un pes del 16,3%, lleugerament per sobre del conjunt de Catalunya (entorn del 15%). A les Terres de l'Ebre, el pes s'eleva fins al 18,3% el 2025, reflectint una dependència més intensa en sectors com l'agricultura, l'agroindústria i els serveis intensius en treball.

1. L'entorn econòmic mundial

Les perspectives de l'economia mundial estan estretament supeditades al trencaclosques geopolític actual, cada cop més tens i fragmentat. D'una banda, tenim la guerra aranzelària declarada per la nova administració dels Estats Units; de l'altra, persisteixen conflictes com la guerra d'Ucraïna, la massacre del poble palestí a Gaza, la intervenció a Veneçuela o les tensions pel control dels recursos crítics i les rutes marítimes a Groenlàndia. Tots aquests factors interactuen i amplifiquen la incertesa, la qual cosa condiciona directament l'evolució de l'activitat econòmica mundial.

Des d'una perspectiva històrica, aquest escenari presenta paral·lelismes amb episodis que van desencadenar conflictes mundials i greus crisis econòmiques, com els anys trenta del segle xx o el període posterior a la crisi del petroli dels anys setanta. En aquells moments, l'augment del proteccionisme, la rivalitat geopolítica i la manca de coordinació internacional van reduir el creixement potencial i l'estabilitat macroeconòmica.

Tensions geopolítiques i acords comercials

Segons tots els organismes internacionals, de cara al 2026 la geopolítica continuarà exercint un paper central. En aquest escenari, l'estabilitat econòmica i financera dependrà de l'evolució de les relacions entre la Xina i els Estats Units, marcades per una elevada dependència mútua en el subministrament de microxips, terres rares i components tecnològics crítics. La clau serà determinar si s'accentua la fragmentació econòmica arran de les tensions provocades pels Estats Units o si, al contrari, s'avança cap a nous acords comercials.

En aquest sentit, l'acord rubricat entre la Unió Europea i el Mercosur, que posa les bases de l'àrea comercial més gran del món, amb prop de 780 milions d'habitants, reforça el paper de la UE com a actor global. Aquest acord pot afavorir el comerç bilateral, l'especialització productiva i el creixement del PIB dels països participants a mitjà termini.

Les perspectives de l'economia mundial dependran de la partida d'escacs que juguen els Estats Units i la Xina.

Mirant el 2026: menys creixement, però més estable

Malgrat les tensions encetades amb el retorn de Trump al Govern federal dels Estats Units, s'espera que l'economia mundial tanqui el 2025 amb una taxa de creixement del PIB del 3,2%, només una dècima inferior a la de l'any anterior. Aquesta desacceleració ha estat suau i mostra la capacitat d'adaptació de l'economia global a un entorn més imprevisible i inestable.

L'economia nord-americana ha mantingut un ritme de creixement més elevat del que s'esperava, impulsada per la fortalesa del consum privat, un mercat de treball encara dinàmic i una política fiscal expansiva. Els darrers mesos, els Estats Units han començat a mostrar signes d'alentiment vinculats a l'enduriment de les condicions financeres, l'absentisme laboral de determinats col·lectius d'immigrants, els temors a una futura bombolla tecnològica i els efectes adversos de la política comercial de l'Administració federal.

En canvi, a la Unió Europea el ritme de creixement s'ha accelerat lleugerament, si bé les principals economies continuen avançant a velocitats moderades. Aquest comportament respon, en bona part, a la debilitat de la demanda externa, a les dificultats del sector industrial i a les seqüeles de la crisi energètica. En aquest context, els països membres avancen cap a un escenari de creixement modest però més estable, sostingut principalment per la despesa pública i per una recuperació gradual de la inversió.

Per als pròxims anys, els organismes internacionals anticipen un escenari de creixement global moderat, amb una inflació que continua retrocedint, tot i que encara persisteix. La taula 1 recull les previsions de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) per al període 2025-2027. En aquest marc, s'espera que el PIB mundial tanqui el 2025 amb un creixement del 3,2%, que es moderi fins al 2,9% el 2026 i que repunti lleugerament fins al 3,1% el 2027.

L'economia nord-americana mostra signes d'esgotament i el president de la Reserva Federal fa nosa.

Taula 1. Creixement i previsions del PIB real de l'economia mundial segons l'OCDE

	2025	2026	2027
Món	3,20	2,90	3,10
OCDE	1,70	1,70	1,80
Zona euro	1,30	1,20	1,40
Alemanya	0,30	1,00	1,50
França	0,80	1,00	1,00
Itàlia	0,50	0,60	0,70
Espanya	2,90	2,20	1,80
Japó	1,30	0,90	0,90
Regne Unit	1,40	1,20	1,30
Estats Units	2,00	1,70	1,90

Nota: Dades de juny de 2025. Les dades del PIB són variacions anuals (%).

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'OCDE Economic Outlook.

Pel que fa als països membres de l'OCDE, es preveu que tinguin un ritme de creixement més estable, situat al voltant de l'1,7 o 1,8% al llarg del període. Tanmateix, aquesta estabilitat aparent amaga diferències notables entre economies. A la Unió Europea, les tres economies principals continuen mostrant dificultats per recuperar un creixement sòlid. En concret, es preveu que Alemanya tanqui el 2025 amb una taxa del 0,3%; França, amb un 0,8%, i Itàlia, amb un 0,5%.

En contrast, malgrat que l'economia espanyola mostra alguns signes de moderació del seu dinamisme, continua registrant un creixement clarament superior al de les grans economies europees, fet que reforça el seu paper com a motor relatiu dins del context comunitari. Així, s'espera que tanqui l'any 2025 amb un 2,9% i que aquesta xifra disminueixi fins al 2,2% el 2026 i l'1,8% el 2027.

2. L'economia espanyola continua batent rècords

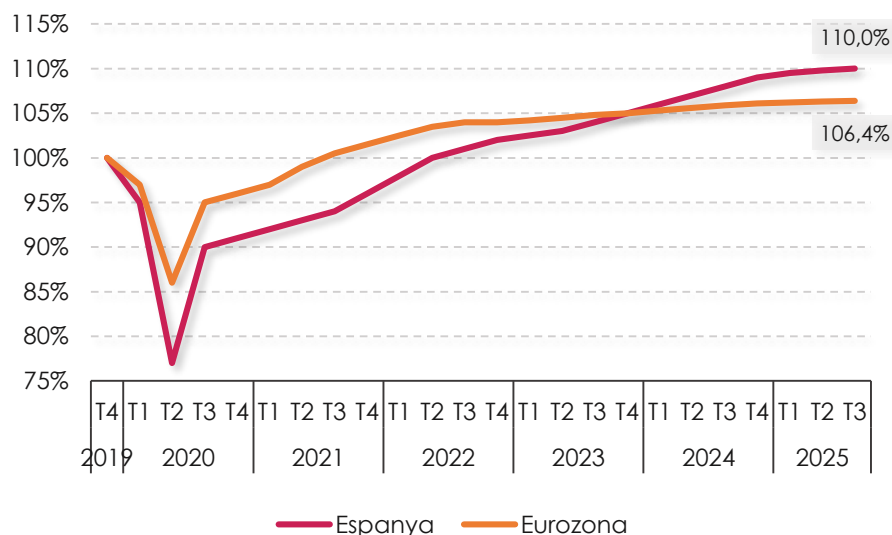
Espanya continua actuant com el principal motor de creixement de la Unió Europea i finalitza el 2025 amb un nivell de PIB aproximadament un 10% superior al d'abans de la pandèmia, registre que reflecteix una recuperació especialment intensa. En termes de creixement, l'economia espanyola avança al voltant del 2,9%, molt per sobre de la mitjana de la Unió Europea, situada entorn de l'1,3%, i clarament per damunt de les grans economies de la zona euro.

Espanya és la locomotora de la UE i finalitza el 2025 amb un 10% més del PIB d'abans de la pandèmia.

Aquest diferencial s'explica, sobretot, pel dinamisme de la demanda interna, amb un consum privat robust i una inversió empresarial en procés de recuperació. En aquest context, els fons europeus *Next Generation EU* estan cridats a tenir un paper clau, tant mitjançant l'impuls de la inversió pública com a través de l'estímul directe de la inversió privada i la transformació del teixit productiu.

A aquests fons europeus cal afegir el recent fons Espanya Creix, presentat fa pocs dies pel Govern espanyol com a instrument de continuïtat de l'impuls inversor. Es tracta d'un fons sobirà estatal amb una dotació inicial d'uns 10.500 milions d'euros procedents del Pla de recuperació que té com a objectiu mobilitzar fins a 120.000 milions d'euros d'inversió mitjançant la combinació de capital públic, deute privat i aportacions d'inversors nacionals i internacionals. En aquest sentit, el fons aposta per la col·laboració publicoprivada a través de préstecs, avals i instruments de capital, i prioritzarà projectes en sectors estratègics com l'habitatge, l'energia, la digitalització, la intel·ligència artificial, l'economia circular i les infraestructures.

Gràfic 1. Evolució del PIB a l'Eurozona i a l'economia espanyola (2019-2025) (%)

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'INE i l'Eurostat.

Al gràfic 1 podem observar com l'economia espanyola va recuperar els nivells prepandèmics del PIB ja en el segon trimestre de 2022. Els diferencials de creixement observats els darrers anys respecte d'altres economies europees s'expliquen, en gran part, per l'eficàcia i l'abast de les mesures adoptades durant i després de la pandèmia.

Des de l'inici de la pandèmia, l'economia espanyola ha seguit una trajectòria clarament diferenciada respecte a les grans potències europees. En una primera fase, les estrictes mesures de confinament adoptades el 2020 van provocar una caiguda molt intensa del PIB, que durant el segon trimestre es va arribar a situar prop d'un 25% per sota dels registres de 2019. No obstant això, aquesta forta contracció va anar seguida d'una recuperació relativament ràpida.

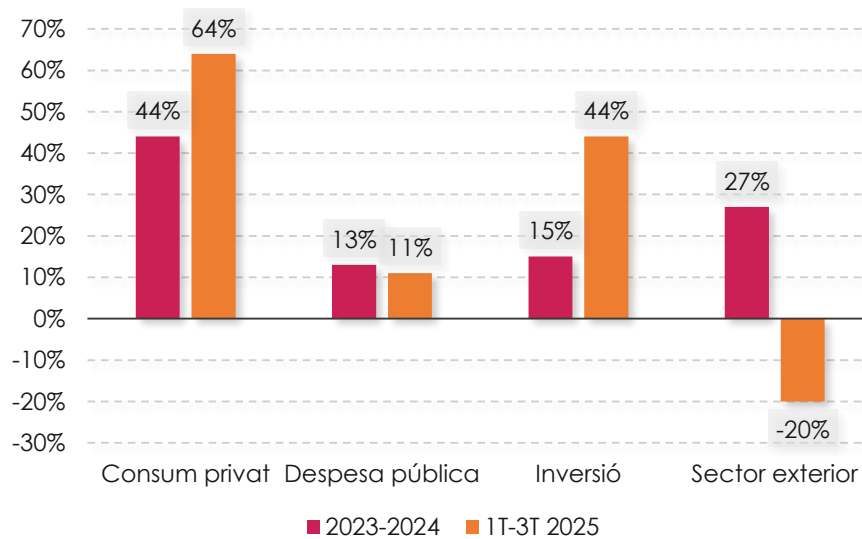
Aquesta capacitat de recuperació s'explica, en bona part, per l'encert i l'abast de les mesures de política econòmica desplegades. En particular, destaquen els mecanismes de protecció de l'ocupació, com els ERTO, que van permetre preservar el capital humà i limitar la destrucció de llocs de treball; les línies de liquiditat amb aval públic, orientades a garantir la continuïtat del teixit empresarial; les moratòries fiscals i financeres, que van alleugerir les tensions de tresoreria, i les transferències directes a empreses i llars més afectades, que van contribuir a sostenir la renda i la demanda interna. Aquest conjunt d'actuacions va permetre preservar el teixit productiu i contenir la destrucció d'ocupació, la qual cosa va facilitar una reactivació més intensa de l'activitat un cop que es van aixecar les restriccions.

L'excepcionalitat espanyola té molt a veure amb unes polítiques econòmiques encertades.

Els principals motors continuen actius

El gràfic 2 mostra els motors de creixement de l'economia espanyola durant el període 2023-2025. Podem comprovar que el consum privat continua sent la palanca principal del creixement i passa de representar el 44% el bienni 2023-2024 al 64% el 2025. Per la seva banda, la despesa pública manté una contribució positiva, però moderada, i relativament estable, amb un lleuger descens respecte al bienni 2023-2024.

Gràfic 2. Motors de creixement de l'economia espanyola (2023-2025) (%)

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'INE i Funcas.

El canvi més significatiu es produeix en la inversió, que deixa de tenir un paper secundari (15%) i passa a explicar el 44% del creixement del PIB el 2025. Aquesta evolució apunta a una reactivació del component inversor que resulta clau per consolidar un patró de creixement més equilibrat i favorable per incentivar la productivitat. En aquest context, el fons Espanya Creix pot tenir un paper determinant, ja que està orientat a mobilitzar inversió privada en sectors estratègics i a reforçar l'efecte tractor de la inversió pública, la qual cosa contribueix a sostenir aquesta dinàmica en el temps.

Finalment, el sector exterior empitjora de manera notable la seva aportació al creixement. Si bé durant el període 2023-2024 hi contribuïa positivament amb un 27%, sent la segona palanca sols per darrera del consum privat, el 2025 passa a restar de manera significativa, principalment a conseqüència de l'impuls de les importacions i les dificultats de les exportacions en un entorn internacional incert.

*La inversió
privada explica
el 44% del
creixement del
PIB el 2025.*

Cap a un creixement més moderat, però sostingut

En el tercer trimestre de 2025, el creixement intertrimestral del PIB es va situar en el 0,6%, un percentatge per sota del ritme d'avanç registrat en el segon trimestre (0,8%). De cara al quart trimestre, el Banc d'Espanya preveu un ritme de creixement similar, d'entre el 0,6% i el 0,7%, de manera que el 2025 tancarà amb una taxa interanual del 2,9%.

A la taula 2 podem observar com les projeccions del Banc d'Espanya apunten a una desacceleració progressiva del creixement econòmic en el període 2025-2027. En concret, es preveu que el creixement del PIB real es moderi des del 3,5% registrat el 2024 fins al 2,9% el 2025, el 2,2% el 2026 i l'1,9% el 2027. Tot i això, el ritme d'activitat es mantindria sòlid, sostingut principalment pel dinamisme del consum privat i per l'evolució favorable de determinats serveis, especialment els no turístics.

S'espera el creixement del PIB real es moderi des del 2,9% el 2025 al 2,2% el 2026.

Taula 2. Previsions del Banc d'Espanya per a l'economia espanyola (2025-2027) (%)

	2024	(P)* 2025	(P)* 2026	(P)* 2027	
PIB	3,5%	2,9% ↑ 0,3%	2,2% ↑ 0,4%	1,9% ↑ 0,2%	Les previsions es revisen a l'alça per la fortalesa del consum, el dinamisme de les exportacions de serveis no turístics i els preus més baixos de l'energia.
Inflació	2,9%	2,7% ↑ 0,2%	2,1% ↑ 0,4%	1,9% ↓ 0,5%	La previsió d'inflació per al 2026 puja lleugerament per la seva trajectòria recent.
Taxa d'atur	11,3%	10,6% ↑ 0,1%	10,0% ↓ 0,2%	9,6% ↓ 0,1%	El ritme de creació d'ocupació s'alentirà, però la taxa d'atur continuarà reduint-se.
Dèficit	3,2%	2,5% =	2,1% ↓ 0,2%	2,5% ↑ 0,2%	Es revisa a la baixa el 2026 per la bona situació econòmica i a l'alça el 2027 pel possible impacte de la despesa pública i l'acord salarial al sector públic.

Nota: (P) = Previsions al 2025, 2026 i 2027.

Font: Elaboració pròpia.

Pel que fa als preus, la inflació es continuarà moderant al llarg del període analitzat. En qualsevol cas, els nivells esperats es mantenen en valors coherents, amb un escenari de més estabilitat de preus afavorit, entre altres factors, per uns costos energètics més continguts.

En l'àmbit del mercat de treball, s'espera que la taxa d'atur es continuï reduint per l'evolució favorable de la creació d'ocupació i la menor entrada d'actius nous al mercat laboral. Pel que fa al dèficit públic, mostraria una evolució desigual al llarg del període. Es preveu una reducció del dèficit per al 2026 a causa de la bona situació de l'economia,

però tornaria a repuntar el 2027 per la moderació del ritme de creixement i l'augment de la despesa pública.

Finalment, la taula 3 sintetitza els factors que marcaran l'escenari econòmic del període 2025-2027, caracteritzat per un creixement sostingut, però condicionat per un entorn internacional marcat per les tensions geopolítiques.

Taula 3. Escenaris de previsió per al període 2025-2027

	Impulsaran l'economia	Però persisteix la incertesa
1.	El consum privat, gràcies a l'increment de la renda de les llars i de l'ocupació.	El comerç internacional continua sent un factor de risc rellevant, encara que és menys probable una escalada aranzelària.
2.	La inversió, que continuarà creixent amb força pels fons europeus, la baixada dels tipus d'interès i el dinamisme de la construcció.	Es manté el risc en els mercats financers.
3.	El consum públic, impulsat per l'augment de la despesa en defensa prevista i l'acord salarial dels funcionaris.	Salaries i marges empresarials a l'alça. Les exportacions no turístiques menys dinàmiques o la inversió accelerada en habitatge poden alterar l'escenari en un futur.

Font: Elaboració pròpia.

El primer gran motor del creixement serà el consum privat, afavorit per l'increment de la renda familiar disponible i l'evolució de l'ocupació. Ara bé, aquest impuls no està exempt de riscos, ja que la persistència d'un entorn internacional incert i l'eventual pèrdua de dinamisme del comerç exterior poden acabar afectant la confiança dels consumidors.

En segon lloc, la inversió continuarà creixent amb força, sostinguda pels fons europeus i el nou programa estratègic 'Espanya Creix' del Govern espanyol, la baixada dels tipus d'interès i el bon moment del sector de la construcció. Tanmateix, aquest escenari estarà condicionat pels riscos que encara persisteixen en els mercats financers, que podrien dificultar l'accés al finançament de les empreses i frenar la compra d'habitatges.

Finalment, el consum públic també tindrà un paper rellevant en l'impuls de l'activitat, especialment per l'augment previst de la despesa en defensa i pels acords salarials del sector públic. Ara bé, l'augment dels

*La inversió
augmentarà
pels fons
europeus, la
baixada dels
tipus d'interès i
el dinamisme de
la construcció.*

salaries i dels marges empresarials, juntament amb una menor dinàmica de les exportacions, pot generar pressions addicionals sobre els comptes públics i limitar el marge de maniobra fiscal durant els propers exercicis.

3. L'economia catalana planta cara a les adversitats

L'economia catalana està immersa en un entorn internacional inestable, però manté un notable dinamisme. El PIB va créixer un 0,8% el tercer trimestre del 2025, tres dècimes per damunt del trimestre anterior, fet que posa de manifest la solidesa de l'activitat malgrat les tensions geopolítiques i la guerra aranzelària oberta pels Estats Units.

Aquest bon comportament permet que l'economia catalana tanqui l'any amb unes perspectives més favorables del que s'esperava inicialment. Els tres primers trimestres mostren un creixement mitjà del PIB del 2,8% i un augment de l'ocupació del 2,6%.

Aquest dinamisme s'ha mantingut durant el quart trimestre i ha fet que l'Idescat revisés a l'alça en tres dècimes la taxa de creixement interanual del 2025 (fins al 2,9%), gràcies sobretot al bon comportament de la inversió i del consum privat. Alhora, la revisió metodològica de les dades del segon trimestre, feta conjuntament per l'INE i l'Idescat, posa en relleu que l'evolució de l'activitat econòmica ha estat més favorable del que indicaven les primeres estimacions. Segons les previsions disponibles, el PIB català creixerà un 2,4% el 2026.

L'economia catalana està immersa en un entorn internacional inestable, però manté un notable dinamisme.

A conseqüència d'aquest dinamisme econòmic, Catalunya va tancar el 2025 amb xifres rècord d'ocupació. El nombre de persones ocupades va assolir els 3.913.200 treballadors, segons dades de l'Idescat i l'INE. La taxa d'atur es va situar en el 8,24%, amb 351.200 persones desocupades, mentre que la població activa va marcar un nou màxim històric de 4.264.000 persones.

En comparació amb el conjunt d'Espanya, el mercat de treball català mostra un comportament més favorable. La taxa d'atur se situa clarament per sota de la mitjana estatal que baixa al 9,93%, el nivell més baix des de 2008.

Davant d'aquestes dades, podem afirmar que el 2026 no serà un any d'eufòria, sinó de continuïtat. El repte principal serà consolidar la millora de la productivitat, de manera que reforci la competitivitat de les empreses i faciliti una transició tranquil·la cap a un model productiu

capaç de generar més llocs de treball estables i de qualitat. En aquest marc, la política econòmica catalana tindrà un paper clau, tant per orientar els recursos cap a projectes amb impacte estructural com per abordar de manera decidida la crisi de l'habitatge i reforçar les bases del creixement a mitjà termini.

Des del vessant de la demanda, el consum privat mantindrà un ritme elevat el 2025, amb un creixement del 2,9% sostingut pel bon comportament de l'ocupació, l'augment de la població i la recuperació dels salaris reals. Per la seva banda, la inversió es veurà afavorida per un entorn macroeconòmic més favorable i creixerà un 3,2%, impulsada pel fort nivell d'activitat, l'últim tram dels fons *Next Generation*, uns tipus d'interès més baixos i uns beneficis empresarials encara dinàmics. El consum públic també avançarà a bon ritme, amb un creixement del 2,8%, si bé de manera més moderada que el 2024 (en un escenari de contenció pressupostària més elevada).

L'economia catalana tanca l'any amb una taxa d'atur del 8,24%, clarament per sota de la mitjana estatal que baixa al 9,93%.

Taula 4. Taxa interanual de la demanda del PIB català (%)

	2024				2025		
	T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3
Variació interanual	3,1	3,5	3,9	3,9	3,4	2,6	2,4
Demanda interna	2,5	2,9	4,7	5,0	3,7	3,6	3,7
Consum de les llars	2,7	2,5	4,6	4,2	3,9	3,4	3,5
Consum de les adm. públiques	5,3	4,3	6,1	5,3	3,2	1,6	1,2
Formació bruta de capital	-0,5	2,9	3,6	6,9	5,2	6,4	6,9
Saldo amb l'exterior	1,0	1,0	-0,1	-0,3	-0,3	-0,5	-0,7
Exportacions totals a l'estranger	-0,6	2,2	3,2	2,4	3,3	1,3	4,0
Exportacions de béns i serveis	-2,3	0,5	2,0	1,3	3,1	1,4	4,2
Importacions totals de l'estranger	-0,9	1,4	4,9	5,3	7,2	4,5	4,6
Importacions de béns i serveis	-1,6	1,1	4,3	5,0	6,8	4,2	4,3
Variació intertrimestral	0,8	1,2	0,9	0,9	0,2	0,5	0,8

Notes: Variació en volum. Dades corregides d'estacionalitat. Darrera actualització 15 de desembre de 2025.

Font: Elaboració pròpia a partir de la comptabilitat trimestral d'Idescat.

De cara al 2026, el consum privat i la inversió continuaran sent els pilars principals del creixement, tot i que amb una intensitat més moderada.

Aquest avanç es veurà sostingut pel creixement demogràfic, la bona evolució de l'ocupació, els beneficis empresarials i la reactivació del sector de la construcció.

Pel que fa al sector exterior, les exportacions es continuaran desaccelerant al llarg del 2025 per l'impacte negatiu que les tensions geopolítiques tenen en el comerç internacional i l'estabilització progressiva de l'entrada de turistes estrangers.

Taula 5. Taxa interanual de l'oferta del PIB català (%)

	2024				2025		
	T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3
Variació interanual	3,1	3,5	3,9	3,9	3,4	2,6	2,4
Agricultura	2,8	4,6	4,8	4,6	4,7	11,3	8,8
Indústria	4,6	4,8	3,2	3,0	2,4	1,5	1,9
Construcció	0,9	1,0	1,4	3,5	2,8	3,8	4,7
Serveis	3,5	3,9	5,0	4,2	3,6	3,0	2,7
Variació intertrimestral	0,8	1,2	0,9	0,9	0,2	0,5	0,8

Notes: Variació en volum. Dades corregides d'estacionalitat. Darrera actualització 15 de desembre de 2025.

Font: Elaboració pròpia a partir de la comptabilitat trimestral d'Idescat.

Des del vessant de l'oferta, els serveis continuen sent la principal palanca de creixement, tot i que amb menys empenta. Després d'un 2024 especialment dinàmic, al llarg del 2025 els signes d'esgotament del ritme d'entrada de turistes estrangers són més evidents. En canvi, la indústria presenta una trajectòria de creixement més feble, al voltant de l'1,5-2,0%, condicionada per la contenció de les exportacions i les incerteses de les expectatives empresarials. La construcció emergeix com la sorpresa positiva del període, amb una acceleració clara en el 2025, impulsada per l'obra pública i la millora de les condicions financeres. Finalment, l'agricultura registra un comportament excepcional, amb creixements de dos dígitos associats, en bona part, a un efecte rebot després d'un període advers marcat per les condicions climàtiques i la volatilitat dels mercats.

Els serveis continuen sent la principal palanca de creixement.

En síntesi, l'economia catalana tancarà el 2025 amb un creixement més contingut, però amb un impuls més equilibrat des del punt de vista sectorial. Els serveis i la indústria perden protagonisme, mentre que la construcció guanya pes i dibuixa un escenari de transició cap a una fase més madura del cicle econòmic.

Què opinen els economistes catalans

Per tancar l'anàlisi de la situació actual i de l'evolució recent de l'economia catalana, escau incorporar la visió dels economistes catalans. En aquest sentit, el Col·legi d'Economistes de Catalunya recull trimestralment l'opinió dels seus afiliats sobre la conjuntura i les perspectives de futur mitjançant l'Enquesta de Situació Econòmica.

En l'edició de la tardor passada, els economistes tenien una percepció moderadament optimista. L'índex de confiança per a l'economia catalana se situava en 5,79 punts, lleugerament per sobre del registre de la primavera (5,72) i també per sobre del corresponent al conjunt de l'economia espanyola, tant a la tardor (5,59) com a la primavera (5,48).

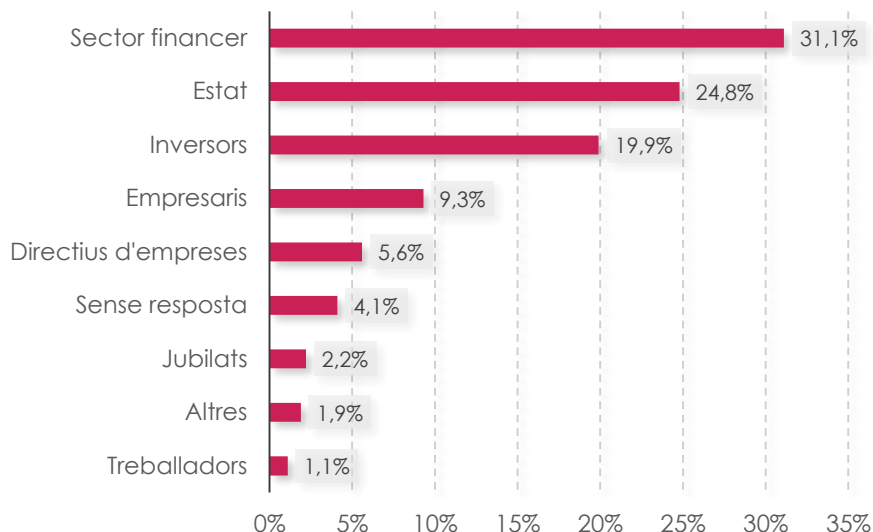
Si s'amplia la mirada al període 2008–2025, l'índex de confiança mostra un patró clarament cíclic, molt alineat amb les diferents fases de l'economia. Amb l'esclat de la crisi financera, la confiança es desploma de manera abrupta i, entre 2008 i 2013, l'indicador cau fins a valors propers als 2,8 punts, fet que reflecteix la intensitat i la persistència de la recessió. A partir del 2014, s'inicia una recuperació gradual que permet superar novament els 5 punts l'any 2016 i assolir un màxim proper als 5,6 el 2018.

Aquest procés es veu interromput el 2020, quan la pandèmia provoca una nova caiguda sobtada fins a valors al voltant del 3,6. No obstant això, la recuperació posterior és relativament ràpida, ja que el 2021 l'indicador torna a superar els 4 punts i, a partir del 2022, consolida una trajectòria clarament ascendent. Els darrers anys, la confiança es manté en nivells elevats i força estables. Tant el 2023 com el 2024 registren de manera sostinguda valors per sobre dels 5,3 punts, mentre que el 2025 es tanca amb el 5,79 esmentat anteriorment.

D'altra banda, al gràfic 3 podem veure que els economistes coincideixen a assenyalar que el creixement actual no es distribueix de manera equitativa entre els principals actors econòmics. En primer lloc, consideren que els principals beneficiaris són els agents amb més capacitat financera. El sector financer encapçala clarament el rànquing, en línia amb l'evolució favorable dels marges i dels resultats bancaris. En segon lloc, hi situen l'Estat, que es beneficia de manera directa del fort augment de la recaptació impositiva. En una tercera posició, hi apareixen els inversors, afavorits pel dinamisme d'alguns actius i per la reactivació de la inversió.

El creixement actual no es distribueix de manera equitativa entre els principals actors econòmics.

Gràfic 3. Principals beneficiaris del creixement actual de l'economia catalana

Nota: Enquesta realitzada entre el 14 i el 24 de novembre per 463 col·legiats i col·legiades del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Enquesta de Situació Econòmica Tardor 2025 del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

En conjunt, els economistes dibuixen un escenari de creixement notable, però concentrat en pocs agents. A mitjà termini, aquesta distribució dels guanys pot acabar condicionant l'evolució del consum de les llars i la dinàmica futura de la inversió empresarial.

En canvi, els empresaris ocupen una posició més secundària, i els treballadors tanquen la llista amb un pes gairebé testimonial. Aquesta percepció posa de manifest la gran bretxa que hi ha a l'economia catalana entre el bon comportament de les principals magnituds macroeconòmiques i la seva traducció en millores directes per a les rendes del treball.

4. L'economia del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre

Durant els darrers mesos de l'any 2025, l'economia del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre manté una trajectòria de creixement sostingut i l'ocupació continua assolint màxims històrics, tot i que ja s'observen alguns senyals de moderació.

De cara als propers trimestres, s'espera una desacceleració gradual del ritme de creixement de la producció, en línia amb l'evolució de l'economia catalana. Amb tot, les perspectives empresarials a les comarques del sud de Catalunya continuen sent positives, fet que suggereix una exposició relativament moderada del teixit productiu local a la política aranzelària nord-americana.

Al llarg del 2025, els principals impulsors de l'activitat han estat el consum privat, la despesa turística —tant de visitants estrangers com de residents— i la inversió productiva. Des de la banda de l'oferta, els serveis i el turisme continuen actuant com les principals palanques del creixement territorial, mentre que les activitats industrials mostren una dinàmica més continguda i unes expectatives empresarials més prudentes.

En aquest context, s'espera que l'ocupació mantingui un comportament força dinàmic fins a l'entrada del 2026, gràcies al bon to de la majoria de sectors productius. L'augment de la població activa i del nombre d'ocupats hauria de permetre una reducció gradual de l'atur i de la taxa d'atur.

Ara bé, tot apunta que som davant de l'esgotament d'un model basat en la incorporació de nous actius laborals en segments de qualificació mitjana i baixa. Tal com ja es posava de manifest al monogràfic del segon trimestre del 2025, el Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre arrossegueu un dèficit estructural en la creació d'ocupació intensiva en tecnologia i coneixement respecte de la resta de Catalunya. No es tracta d'un desajust conjuntural, sinó d'una bretxa persistent que limita el potencial de creixement, a mitjà i llarg termini, de les comarques del sud de Catalunya.

El creixement basat en la incorporació de nous actius laborals en segments de qualificació mitjana i baixa s'esgota.

Aquest patró territorial evidencia la manca d'una política industrial amb una mirada realment sensible al sud de Catalunya. Sense una actuació decidida, es corre el risc de perpetuar un model de creixement dual i desequilibrat. Per tant, la transició cap a una economia més diversificada i intensiva en ocupació tecnològica requereix un gir clar en les polítiques públiques, més adaptades a la realitat del territori.

Per tot això, no ens ha de sorprendre l'anunci de projectes que acaben frustrant-se. La candidatura per acollir una de les gigafactories europees d'IA al sud de Catalunya podria córrer aquest mateix risc. Esperem que no sigui així.

El 21 de juny de 2025, l'anunci que Móra la Nova podria acollir una d'aquestes instal·lacions va generar una forta expectativa, atès el potencial transformador d'una inversió d'aquesta magnitud. Aquest optimisme va quedar reflectit a l'Enquesta de Situació Econòmica, en la qual la pràctica totalitat dels economistes de Tarragona valoraven el projecte com a positiu o molt positiu. En concret, el 50% el considerava molt positiu i una gran oportunitat de desenvolupament, mentre que un 46,2% el valorava positivament tot i assenyalar alguns reptes de gestió. Només un 3,8% declarava no disposar de prou informació per posicionar-se.

No obstant això, pocs mesos després, a mitjan gener de 2026, les expectatives inicials es van veure rebaixades arran de l'anunci que la candidatura es presentaria de manera compartida amb San Fernando de Henares. Tot i que el Govern espanyol insisteix que Móra la Nova en seria el centre neuràlgic i la seu del projecte, l'experiència prèvia i la seqüència dels fets conviden a moderar substancialment l'optimisme inicial.

L'ocupació no deixa de créixer, mentre que el diferencial de l'atur es resisteix

En la línia dels informes de conjuntura anteriors, l'anàlisi de la dinàmica econòmica del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre s'aborda a partir del mercat de treball. En primer lloc, es recorre a les dades trimestrals de l'Enquesta de Població Activa (EPA) i, posteriorment, als registres de la Seguretat Social, més adequats per captar els moviments conjunturals i les particularitats de cada comarca o municipi.

Cal recordar que ambdues fonts responen a lògiques diferents i no són directament equivalents. L'EPA analitza la situació de les persones actives, ocupades i aturades, mentre que la Seguretat Social és un registre administratiu que comptabilitza afiliats i aturats amb un elevat nivell de desagregació territorial i sectorial. Aquesta diferència és especialment rellevant en territoris amb una forta presència d'activitats estacionals (com el turisme), on les oscil·lacions conjunturals poden generar divergències notables entre fonts.

Les dades de la taula 6 (basades en l'EPA) mostren una evolució molt positiva del mercat de treball entre el primer trimestre del 2023 i el quart trimestre del 2025, tot i que amb una dinàmica més moderada a Tarragona que al conjunt de Catalunya i d'Espanya. La població activa a la demarcació augmenta de manera sostinguda i passa de 401.000 a 443.000 persones, amb un increment de 46.000 actius. Aquest

La població activa no para de créixer, el nombre d'ocupats superar records, però l'atur continua resistint-se.

creixement respon a l'entrada d'immigrants, a una major incorporació de determinats col·lectius femenins i a un increment moderat de la participació laboral.

Taula 6. Nombre d'actius, ocupats i aturats (en milers)

Actius	Espanya	Catalunya	Tarragona
2023 T1	23.580	3.928	401
2024 T1	24.277	4.179	424
2025 T1	24.554	4.226	431
T3	25.000	4.302	450
T4	24.940	4.264	443
Variació absoluta 1T 2023 a 3T 2025	1.360	336	42
Ocupats			
2023 T1	20.452	3.521	353
2024 T1	21.250	3.783	368
2025 T1	21.765	3.850	375
2025 T3	22.387	3.950	403
T4	22.466	3.913	399
Variació absoluta 1T 2023 a 3T 2025	2.014	392	46
Taxa atur			
2023 T1	13,30%	10,40%	11,90%
2024 T1	12,30%	9,50%	13,40%
2025 T1	11,36%	8,90%	12,80%
2025 T3	10,45%	8,18%	10,63%
T4	9,90%	8,20%	10,00%
Variació absoluta 1T 2023 a 3T 2025	-3,40%	-2,20%	-1,90%

Nota: Les variacions s'expressen en valors absoluts entre les dades del primer trimestre de 2023 i el quart de 2025.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'EPA i l'INE.

A la província de Tarragona, l'augment de la població activa respon a una combinació de factors similars als del conjunt de Catalunya. El principal motor és la població immigrant, que explica una part molt significativa del creixement de la força de treball i resulta clau per cobrir la demanda en sectors com l'agricultura, la construcció i les activitats vinculades al turisme. Aquest col·lectiu compensa, en bona mesura, l'envelliment de la població autòctona. En segon lloc, destaca l'augment de la participació femenina, especialment en activitats de serveis, sanitat, educació i serveis personals. Finalment, cal destacar l'augment en la contractació de joves amb estudis superiors, cosa que fa entreveure un canvi qualitatiu del model productiu a favor d'activitats generadores de més valor afegit.

En paral·lel, l'ocupació augmenta en 50.000 persones, pràcticament en la mateixa magnitud que la població activa, fet que indica una elevada

La major participació d'immigrants en el mercat de treball compensa l'envelliment de la població.

capacitat d'absorció de la nova oferta laboral, especialment a partir del 2024. Destaca l'acceleració entre el primer i el tercer trimestre del 2025, en línia amb el bon comportament dels serveis, la construcció i l'agricultura.

Tot i això, el tercer trimestre del 2025 la taxa d'atur de Tarragona se situa en el 10,63%, per sobre tant de la mitjana catalana (8,18%) com de l'espanyola (10,45%). Aquest diferencial negatiu respecte a Catalunya es manté al llarg del període i apunta a factors estructurals del model productiu, fortament condicionat per l'estacionalitat i el pes de l'ocupació de qualificació mitjana i baixa. Des del primer trimestre del 2023, la reducció de l'atur a Tarragona ha estat més moderada que a Catalunya i a Espanya.

Finalment, el gràfic 4 ens il·lustra sobre l'evolució de la taxa d'activitat provincial entre el primer trimestre de 2023 i el tercer trimestre de 2025.

Gràfic 4. Taxa d'activitat de la província de Tarragona (%)

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'EPA i l'INE.

La taxa d'activitat de la província de Tarragona —els ocupats i aturats en relació amb la població en edat de treballar— mostra una trajectòria clarament cíclica, però amb una recuperació sòlida en el tram final del període. Després d'assolir valors elevats entre els anys 2013 i 2015, inicia una davallada que s'accentua entre el 2019 i el 2021, amb un mínim del 55,9% el primer trimestre del 2022, en un context marcat pels efectes de la pandèmia.

A partir del 2022 s'observa un canvi de tendència favorable. La taxa d'activitat creix de manera sostinguda, supera el 58% el 2023 i es consolida al voltant del 60% durant el 2024. Aquesta evolució respon a

una reincorporació progressiva de la població en edat de treballar al mercat de treball, vinculada a la millora de l'activitat econòmica, l'augment de l'ocupació i l'impuls demogràfic de la immigració.

El 2025 confirma aquesta recuperació, ja que es passa del 58,19% el primer trimestre al 60,76% el tercer trimestre, valors similars als registrats els anys anteriors a la crisi de 2008.

La taula 7 recull l'evolució del nombre d'aturats i de la taxa d'atur al Camp de Tarragona i a les Terres de l'Ebre entre el gener de 2022 i el desembre de 2025. En aquest període, ambdós territoris experimenten una reducció significativa de l'atur, tot i que amb intensitats i patrons clarament diferenciats.

La taxa d'activitat provincial arriba als nivells previs a la crisi de 2008.

Taula 7. Atur registrat al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre (%)

		Camp de Tarragona		Terres de l'Ebre		Catalunya	
		Taxa d'atur	Aturats	Taxa d'atur	Aturats	Taxa d'atur	Aturats
2022	M01	12,85%	30.344	12,48%	9.484	10,34%	371.802
2023	M01	11,35%	26.883	11,26%	8.514	9,61%	351.644
2024	M01	10,73%	25.839	10,92%	8.395	9,30%	347.071
2025	M01	10,23%	24.904	10,77%	8.357	8,89%	336.639
	M02	10,07%	24.757	10,54%	8.217	8,78%	334.321
	M03	9,77%	24.477	10,39%	8.164	8,66%	331.765
	M04	9,07%	23.562	9,86%	7.838	8,43%	325.717
	M05	8,72%	22.875	9,46%	7.614	8,20%	319.519
	M06	8,56%	22.571	9,51%	7.616	8,11%	315.084
	M07	8,52%	22.692	9,70%	7.803	8,24%	319.423
	M08	8,75%	23.265	9,91%	7.954	8,44%	327.365
	M09	8,88%	23.092	10,14%	7.984	8,33%	322.072
	M10	9,17%	23.550	10,08%	8.000	8,38%	324.495
	M11	9,33%	23.667	9,85%	7.896	8,25%	321.376
	M12	9,51%	23.857	9,99%	7.914	8,38%	323.236
Variació M01-22 a M12-25		-3,34%	-6.487	9,87%	-1.570	-1,96%	-48.566

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu, Taxa d'atur registral. Catalunya. Data de consulta: 20 de gener de 2025.

Al Camp de Tarragona, la disminució de l'atur és més intensa i sostinguda. El nombre d'aturats es redueix en més de 6.000 persones, fet que reflecteix una capacitat elevada de creació d'ocupació i d'absorció de la població activa. Aquesta evolució favorable es concentra sobretot a partir de 2023 i s'accentua durant el 2024 i el 2025, en un context de bon comportament dels serveis, del turisme i de la construcció. Com a resultat, la taxa d'atur segueix una trajectòria clarament descendent i mostra una certa convergència amb la mitjana catalana el 2025, si bé encara es manté lleugerament per sobre.

A les Terres de l'Ebre, la reducció de l'atur és més moderada i presenta una trajectòria més irregular. En termes acumulats, el nombre d'aturats disminueix en aproximadament 1.500 persones, una xifra sensiblement inferior a la del Camp de Tarragona. Aquesta evolució respon a un teixit productiu menys diversificat i amb una major dependència d'activitats estacionals, especialment l'agricultura i alguns serveis, fet que genera oscil·lacions més marcades al llarg del temps. En conseqüència, la taxa d'atur es redueix, però ho fa de manera menys continuada i amb diferències més acusades entre mesos.

En relació amb el conjunt de Catalunya, tant el Camp de Tarragona com les Terres de l'Ebre mantenen taxes d'atur superiors durant tot el període analitzat. Tanmateix, mentre que l'any 2025 el Camp mostra una convergència parcial, les Terres de l'Ebre conserven un diferencial negatiu més persistent, que apunta a factors estructurals associats a la seva especialització productiva i a una menor capacitat d'absorció d'ocupació estable.

El Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre tenen el repte de crear més ocupació estable i qualificada.

En definitiva, les dades confirmen una millora general del mercat de treball al sud de Catalunya, però també evidencien diferències territorials rellevants. El Camp de Tarragona destaca per la seva capacitat per reduir l'atur, mentre que les Terres de l'Ebre afronten un repte més estructural, vinculat a la diversificació productiva i a la generació d'ocupació més estable i de qualitat.

Les diferències territorials en el paper de la immigració

Per tancar aquesta radiografia del mercat de treball local, convé posar el focus en una qüestió tan rellevant com sovint controvertida en el debat polític i social. Les dades d'Idescat sobre la nacionalitat dels afiliats a la Seguretat Social permeten analitzar l'evolució de la participació de la població en el mercat de treball del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre.

Les xifres presentades a la taula 8 són concloents: el creixement recent de l'ocupació ha estat fortament impulsat per la població estrangera, amb un paper especialment destacat a les Terres de l'Ebre i, menys, al Camp de Tarragona.

Taula 8. Afiliacions a la Seguretat Social segons nacionalitat (en milers)

	Camp de Tarragona			Terres de l'Ebre			Catalunya		
	Espanyol	Estranger	Total	Espanyol	Estranger	Total	Espanyol	Estranger	Total
2012	152,8	20,2	172,9	50,8	9,0	59,8	2.431,9	341,2	2.773,1
2013	152,6	19,2	171,8	50,4	8,4	58,8	2.430,3	326,3	2.756,6
2014	156,3	19,6	175,9	51,2	8,5	59,7	2.504,2	326,6	2.830,8
2015	161,0	20,7	181,7	52,2	8,6	60,8	2.581,7	347,6	2.929,3
2016	164,6	22,3	186,9	53,3	9,2	62,5	2.658,9	376,6	3.035,4
2017	168,6	23,7	192,3	54,1	9,0	63,2	2.722,6	409,1	3.131,7
2018	171,2	25,7	196,9	55,1	9,9	65,0	2.771,5	450,3	3.221,8
2019	173,3	27,4	200,7	55,6	9,9	65,5	2.795,6	482,0	3.277,6
2020	171,4	27,0	198,5	55,5	10,2	65,7	2.748,1	466,6	3.214,6
2021	178,3	30,0	208,3	56,6	10,7	67,3	2.831,0	507,8	3.338,8
2022	181,2	32,0	213,1	56,8	11,4	68,2	2.873,3	555,5	3.428,8
2023	184,6	32,9	217,5	57,7	12,1	69,7	2.924,1	593,2	3.517,3
2024	187,3	34,7	222,0	57,8	12,5	70,3	2.961,9	627,2	3.589,1
2025	190,0	36,9	227,0	58,3	13,1	71,3	3.000,0	658,5	3.658,5

Nota: Afiliats a final de cada any.

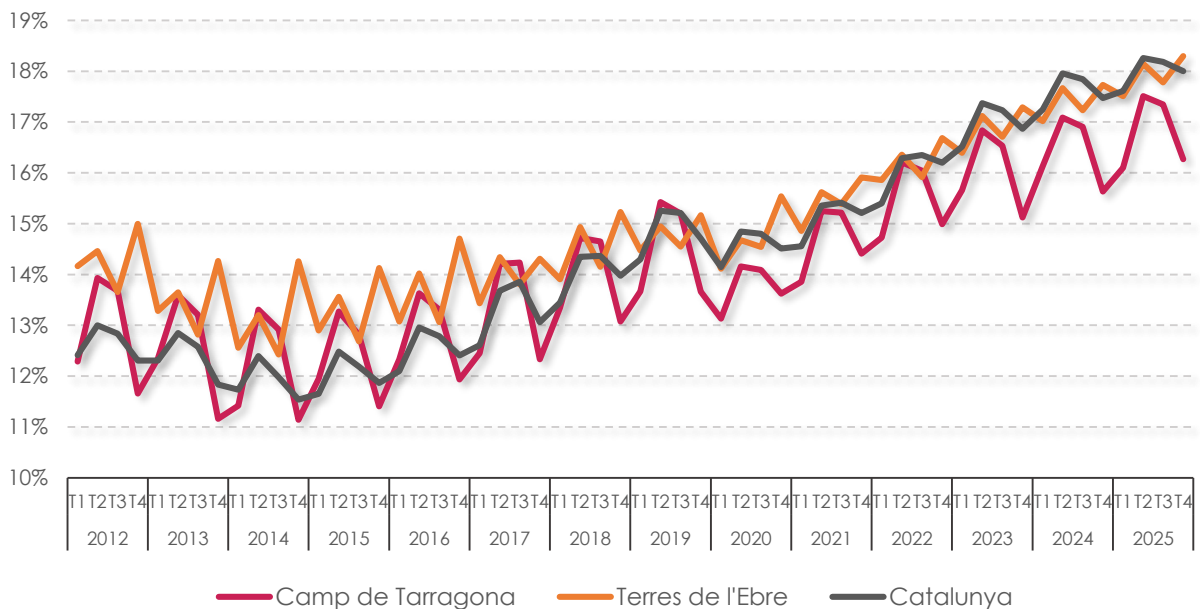
Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Idescat.

Al Camp de Tarragona, el nombre total d'afiliats passa de 172.900 el 2012 a 227.000 el 2025. Aquest increment, superior als 54.000 afiliats, s'explica en bona part pel fort creixement de l'afiliació estrangera, que gairebé es duplica en el període (passa de 20.200 a 36.900 persones). En canvi, l'afiliació de nacionalitat espanyola creix de manera més moderada. Com a resultat, el pes dels afiliats estrangers sobre el total augmenta de l'11,7% al 16,3%, és a dir, gairebé 5 punts percentuals.

Ente 2012 i 2025, al Camp de Tarragona el pes dels estrangers passa de l'11,7% al 16,3%; i a les Terres de l'Ebre del 15,0% al 18,3%.

A les Terres de l'Ebre, la dinàmica és similar, però encara més intensa en termes relatius. El total d'afiliats augmenta de 59.800 a 71.300 persones, mentre que l'afiliació estrangera passa de 9.000 a 13.100. Això situa el pes dels afiliats estrangers en el 18,3% el 2025, per sobre tant del Camp de Tarragona com de la mitjana catalana. Aquest patró reflecteix una dependència elevada de la mà d'obra estrangera, especialment en sectors com l'agricultura, la indústria agroalimentària i alguns serveis intensius en treball.

Gràfic 5. Afiliats a la Seguretat Social segons residència padronal (%)

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Idescat.

Per que fa al conjunt de Catalunya, la població estrangera afiliada també creix de manera sostinguda i passa de 341.200 persones el 2012 a 658.500 el 2025. Tot i així, el seu pes relatiu se situa en el 18%, lleugerament per sota del registrat a les Terres de l'Ebre, però per sobre del Camp de Tarragona.

La comparació territorial posa de manifest que el creixement de l'afiliació al sud de Catalunya està més intensament impulsat per la població estrangera que no pas al conjunt del país. Aquest factor ha estat clau per sostenir l'expansió de l'ocupació en un context de creixement demogràfic moderat i d'envelliment de la població activa local.

La immigració contribueix al creixement de l'ocupació sense substituir els treballadors locals.

Taula 9. Pes relatiu d'afiliats a la Seguretat Social de la població estrangera (%)

	Camp de Tarragona	Terres de l'Ebre	Catalunya
2012	11,7%	15,0%	12,3%
2013	11,2%	14,3%	11,8%
2014	11,1%	14,3%	11,5%
2015	11,4%	14,1%	11,9%
2016	11,9%	14,7%	12,4%
2017	12,3%	14,3%	13,1%
2018	13,1%	15,2%	14,0%
2019	13,7%	15,2%	14,7%
2020	13,6%	15,5%	14,5%
2021	14,4%	15,9%	15,2%
2022	15,0%	16,7%	16,2%
2023	15,1%	17,3%	16,9%
2024	15,6%	17,7%	17,5%
2025	16,3%	18,3%	18,0%

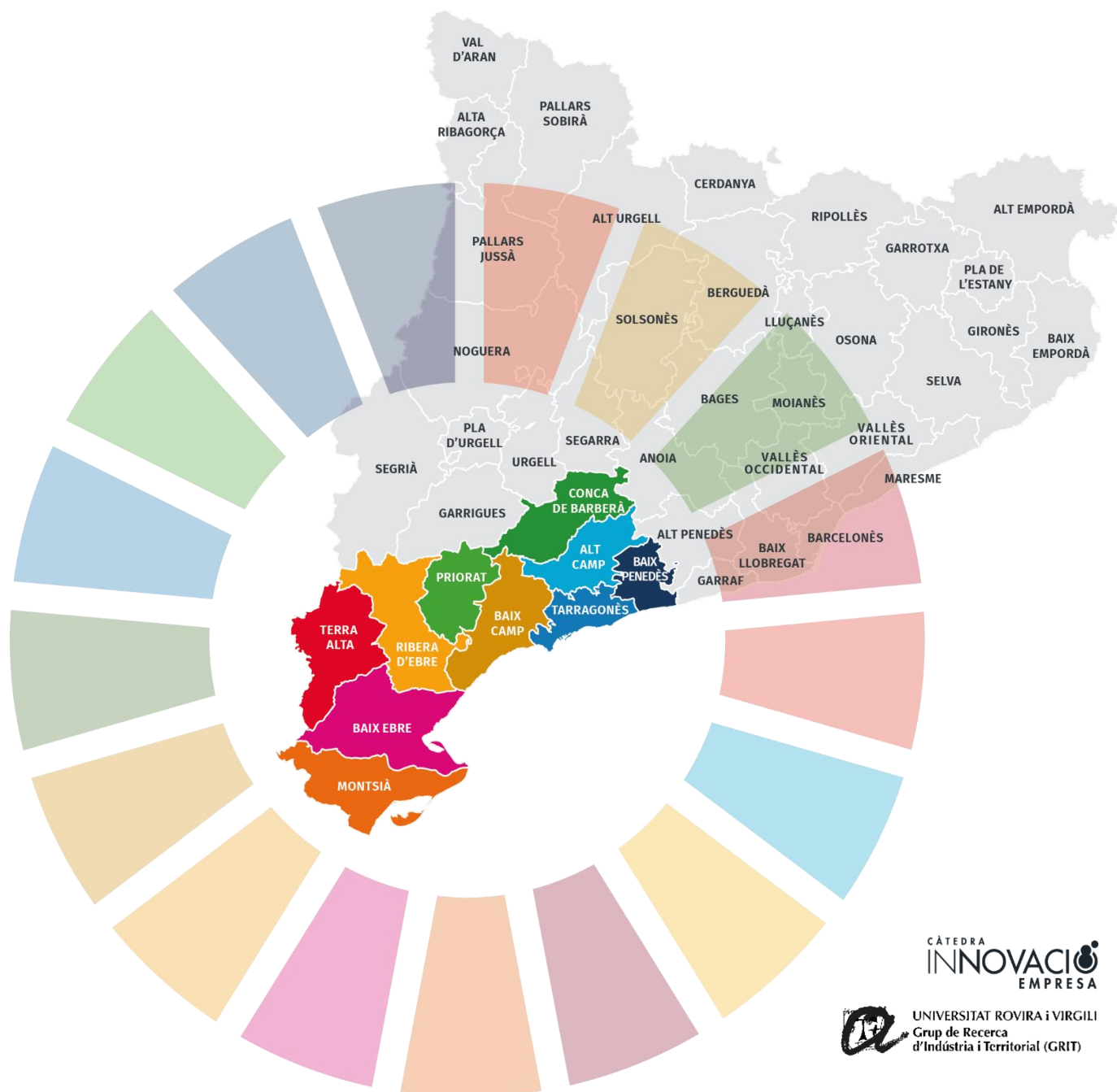
Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Idescat.

En síntesi, les dades mostren que tant el Camp de Tarragona com les Terres de l'Ebre presenten una dependència creixent de la mà d'obra estrangera per mantenir el dinamisme de l'actual ritme econòmic. Aquest patró reforça la necessitat de polítiques d'integració laboral i formativa, així com d'una estratègia productiva orientada a generar ocupacions de més valor afegit i major estabilitat.

Informe de conjuntura econòmica

Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre

Quart trimestre de 2025

CÀTEDRA
INNOVACIÓ
EMPRESA

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI
Grup de Recerca
d'Indústria i Territorial (GRIT)